A°. 1842. N°. 74.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG, 22 JUNIJ.

KENNISGEVING.

SCHUTTERIJ.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de alphabetische naamlijst van alle de personen, die, overeenkomstig de wet van den 11. April 1827, aan de loting voor de dienst der Schutterij moeten deel nemen, ter visie van een' iegelijk zal liggen ter Secretarij dezer Stad, van den 20. tot den 28. Junij aanstaande (de Zondag uitgezonderd), 's morgens van 10 tot 's namiddags ten 1 ure; en dat de loting voor de eerste klasse of de geborenen in het jaar 1817, zal plaats hebben op de Groote Pers van het Raadhuis, en wel:

Op Woensdag den 29. Junij 1842,
's Morgens ten 9 ure.

Wordende de zoodanigen, welke na de laatst voorgaande inschrijving zich hier ter Stede met de woon hebben gevestigd, tot eene na-loting opgeroepen, mede

Op Woensdag den 29 Junij aanstaande,
's Namiddags ten 1 ure.

Zullende ieder ingeschrevene bij een biljet worden opgeroepen, om tot de loting ter voorschrevene plaatse op te komen, op den dag en het uur in deze Kennisgeving uitgedrukt; terwijl de zoodanigen, die verhinderd mogten worden zelve tot de loting op te komen, zich door een' gemagtigden kunnen doen vertegenwoordigen; of geen gemagtigde comparerende, zal de loting geschieden door een der Leden van de Commissie uit het Plaatselijk Bestuur. — Wordende de belanghebbenden tevens verwittigd, dat bij de genoemde loting aanteekening zal worden gehouden van de redenen tot vrijstelling, die de ingeschrevenen vermeenen, krachtens het 3e. art. der wet, te kunnen aanvoeren; waarom het voor hen, die zoodanige redenen tot vrijstelling meenen te hebben, van belang is, door personele opkomst, of bij volstrekte beletselen, door het zenden van een' met hunne omstandigheden wel bekenden gemagtigden, de loting niet te verzuimen.

En wordt eindelijk den belanghebbenden kennelijk gemaakt, dat de vrijstellingen, bij de wet toegekend, zijn de navolgende:

1°. Die met ziekte of gebreken zijn behebt, welke hen tot den Wapenhandel voor het tegenwoordig oogenblik, of wel geheel ongeschikt maken.
2°. Die kleiner zijn dan eene Nederlandsche el en vijf honderd zeventig streepen.
3°. De Geestelijken van alle Gezindheden, zoo lang zij niet van stand veranderen.
4°. De Professoren en Lectoren aan de Hoogescholen, aan de Athenaea en de Seminariën.
5°. De Studenten in de Godgeleerdheid.
6°. Die den rang van Officier in dienst van den Staat, te lande of ter zee hebben bekleed, en door eervol ontslag de dienst verlaten hebben of gepensioneerd zijn, zoo lang zij niet in eenen gelijken of hoogeren rang bij de Schutterijen kunnen worden aangesteld.
7°. Die, wegens verandering van woonplaats, eervol uit de Schutterij zijn ontslagen in den rang van Officier, voor zoo verre zij in hunnen vorigen of in eenen hoogeren rang niet weder kunnen worden aangesteld.
8°. Die in Militaire dienst ter zee of te lande zijn; waardoor alleen worden bedoeld, zij, die na de inschrijving in militairen dienst zijn getreden, als rustende op militairen, zoo lang zij in dienst zijn, en dus niet voor ingezetenen eener bepaalde Gemeente kunnen gebouden worden, de verpligting niet, om zich te doen inschrijven.
9°. De broeder van hem, die in persoon voor zich zelven bij de Schutterij dient; met dien verstande, dat van een gelijk getal broeders altijd de helft en van een ongelijk getal, slechts de kleinste helft tot den dienst zal worden geroepen; strekkende deze bepaling zich echter niet uit tot zoodanige broeders, die, om welke reden ook, niet meer bij hunne ouders inwonen.
    Terwijl voorts in tijd van vrede van de active dienst tevens worden vrijgesteld, met de bepaling nogtans, dat zij tot de werkelijke dienst dadelijk kunnen worden opgeroepen, indien de redenen van vrijstelling ophouden; waarom zij op de algemeene en bijzondere rol tevens geplaatst, doch bij de reserve zoo lang in dienst gesteld worden.
10°. Zij, die tot de dienst der nacht- of brandwachten, en tot die der brandspuiten zijn aangesteld, zoo lang zij met die werkzaamheden zijn belast.
11°. Lijf- en huisbedienden, voor welke als dienstboden de personele belasting wordt betaald; waaronder echter niet zullen worden verstaan: werkboden of zoodanige bedienden, die ter uitoefening van iemands beroep of bedrijf zijn benoodigd; en
12°. Zij, die voortdurend uit armen-kassen bedeeld, of in de armen-gestichten opgevoed of onderhouden worden.

En zullen dien ten gevolge, degenen, welke op vrijstelling, uit hoofde eener der bovengemelde redenen, aanspraak mogten vermeenen te kunnen maken, zoo wel als zij, die zich in de dienst willen doen vervangen, de bewijzen, daartoe vereischt, moeten overleggen, en in het laatste geval, de personen, met welke zij van Nummer willen verwisselen, kenbaar moeten maken aan de Commissie, op Donderdag den 7. Julij aanstaande, des morgens tusschen 10 en 1 ure, op het Raadhuis, ten einde daarvan de noodige aanteekening te doen, voor zoo veel zulks bij de loting niet mogt zijn geschied, — zullende op de reclames zoo wel als over de goed- of afkeuring der personen, door welke men zich verlangt te doen vervangen, nader door de Commissie van onderzoek uitspraak worden gedaan.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 20. Junij 1842.

J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
v. PUTTKAMMER.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 21 Junij.

Naar aanleiding van het door ons gezegde in ons vorig nommer, komen wij terug op hetgeen de Ministers van Financiën en Justitie in de zitting van den 18den gesproken hebben:

Zijne Exc. de *Minister van Financiën* acht zich verpligt, de meening der Regering nopens dit ontwerp, en de beginselen, die zij daarbij in het oog gehouden heeft, nog nader te ontwikkelen. Zij verlangt, dat daardoor een einde gemaakt worde aan het door sommigen verdedigde gevoelen, dat de Regering geheel onverpligt zou wezen, pensioenen te verleenen, wanneer de staat der schatkist dit niet gedoogen mogt. Zijne Exc. betoogt het noodzakelijke, in het belang van den Staat, dat de pensioenen niet langer als onverpligte uitgaven worden beschouwd; het zijn geene aalmoezen, die aan de ambtenaren gegeven worden; het is het nut en het belang van den Staat, dat hij op het oog had. Zijne Exc. doet de billijke aanspraak zien, die de ambtenaren op pensioen hebben, ontwikkelt nader zijne meening, dat trouwe en ijverige arbeid, het goed dienen van den Staat en dit bij eene meest karige geldelijke belooning, wel eenig regt op ondersteuning geeft. Hunne bezoldiging is meerendeels te gering, dan dat zij daartoe niet verpligt zij. Zijne Exc. geeft te kennen, dat men er niet op uit is, om het getal posten te vermeerderen. Wanneer dezelve maar eenigzins onvervuld kunnen blijven, dan geschiedt zulks. Vele personen, die eenige aanspraak konden maken om betrekkingen te vervullen (waaronder zich bevinden vele lieden, die op de eerste roepstem des Konings volijverig te wapen snelden,) worden niet geplaatst, omdat, naar men meent, de uitgaven niet verhoogd kunnen worden. Het geheele ontwerp berust op het belang van den Staat, dat hij ijverige, bekwame, trouwe en eerlijke dienaren hebbe; dat de ambtenaren zelve eene ongevoelige bijdrage leveren, om, bij het verkrijgen van ontslag, om welke reden ook, eenige ondersteuning uit het daargestelde fonds te kunnen verkrijgen. Zijne Exc. meent, dat de meeste ambtenaren, wanneer er geene inkorting op hunne tractementen enz. plaats vond, in gebreke zouden blijven, de premien bij eene levensverzekering maatschappij te voldoen; dat alsdan de polissen zouden vervallen en het toekomstige geruste lot verloopen. Wat het aangehaalde voorbeeld van Frankrijk en Engeland aangaat, daar gebeurt hetzelfde als hier te lande. Daar wordt het pensioenfonds uit bijdragen uit de schatkist en van de ambtenaren ondersteund. In Frankrijk wordt er echter niet alleen pensioen verleend, maar daar bestaat ook voor den getrouwen ambtenaar de zekerheid, dat er na zijn overlijden aan zijne weduwe en weezen pensioen zal worden toegekend. Zijne Exc. verklaart, dat wanneer eenmaal de behoeften der staatskas mogten verminderen, hij voor de betrekkingen der ambtenaren zal opkomen, ten einde hun een gerust leven en een' gerusten dood te bezorgen. Zijne Exc. toont aan, dat er, nopens het bestaande pensioenfonds, de meest volledige inlichtingen zijn gegeven, en dat het bezwaar, hetwelk uit de overname van dat fonds zal voortvloeijen, niet zoo overwigtig zal zijn, om allen, wat dat fonds betreft, in een' onzekeren toestand te laten. Wat de ongeschondene handhaving van eens verkregene regten betreft, laat Zijne Exc. de verdediging van dit punt aan zijn' ambtgenoot voor de Justitie over.

Zijne Exc. de *Minister van Justitie* vangt aan met te kennen te geven, dat hij niet voornemens was geweest het woord te vragen, zelfs niet nadat de geëerde leden uit Utrecht en Overijssel in beschouwingen getreden waren over de regtsbeginselen, welke met dit wetsontwerp in een onmiddellijk verband staan. Zijne Exc. vat echter thans het woord op, nadat zijn ambtgenoot van Financiën het wenschelijk had geoordeeld, dat hij (de spreker), nopens het regtsbeginsel, het woord zou voeren.

Zijne Exc. zegt verantwoording schuldig te zijn, waarom hij het stilzwijgen had wenschen te bewaren. Een der eerste sprekers bij deze beraadslagingen, het geëerde lid uit Gelderland, heeft namelijk verklaard, dat hij zoodanig stellig van de gegrondheid zijner meening overtuigd was, dat hij alle verdere discussie overbodig achtte. Daar het Zijner Exc. voornemen niet is, om noodeloos woorden te verspillen, had hij het overbodig geoordeeld, nutteloos het woord te voeren. Daarom had Zijne Exc. den bedoelden spreker niet beantwoord. Zijne Exc. vleit zich echter, dat het bedoelde lid de gebezigde uitdrukking niet zoodanig gemeend heeft als Zijne Exc. die in het eerste heeft opgevat. De Minister meent toch, dat hij spreekt in eene vergadering van mannen, die voor rede en overtuiging vatbaar zijn. Hij huldigt hunne talenten en meent hun dien eerbied toe te dragen, waarop zij aanspraak mogen maken, maar hij meent echter te mogen vragen, waartoe het dienen zou eene discussie voor het volk van Nederland in het openbaar te voeren, wanneer dezelve geen plaats vond met het doel om zich te overtuigen. Hij eerbiedigt ieders gevoelen, maar men zal het hem niet ten kwade kunnen duiden, dat hij zich niet als een eenvoudig tooneelspeler wenscht te doen beschouwen.

Wat aangaat het artikel, dat bij het geëerde lid en ook bij anderen grooten tegenstand ondervond, namelijk art. 31, bij hetzelve wordt van verkregene regten van ambtenaren gesproken. De regten worden bij dat artikel geëerbiedigd. Een der sprekers meende, dat er geene bepalingen in de wet noodig waren, om de bestaande regten te handhaven. Tot zekere hoogte is de Minister het met dien spreker eens, dat verkregene regten, ook zonder het vaststellen van dat beginsel in deze wet, moeten worden geëerbiedigd. Maar dit neemt niet weg, dat het noodig geacht kan worden, die bepaling daarin op te nemen. Zijne Exc. meent, dat, zoodra de wetgever handelt over hetgeen reeds in werking is, hij zich niet bloot bepalen mag om voor de toekomst zorg te dragen, maar het ook doelmatig is, verkregene regten bepaaldelijk in de wet te vermelden. Uit een aantal wetten, vroeger vastgesteld, zou het ten duidelijkste blijken, dat men dien weg steeds bewandeld heeft. Het komt Zijne Exc. voor, dat het geene gelukkige oppositie is, een belangrijk wetsontwerp af te stemmen en met zoo veel aandrang te bestrijden, omdat het een principe beheist, waarvan de gegrondheid algemeen erkend en gehuldigd wordt. Hier, waar het de gewigtigste belangen der schatkist geldt, zou de voordragt toch wel niet afgestemd kunnen worden, omdat die, al was het dan ook overtollig, een billijk regtsbeginsel zou inhouden. Men vreest, dat bij het behoud van dat artikel daaraan eene uitlegging zou kunnen worden gegeven, die de Regering te ver zou heen leiden. Zijne Exc. noemt die vrees ongegrond. Zij wettigt juist het opnemen der voorgestelde bepaling in de wet, en een der sprekers, die de voordragt bestreden heeft, acht het zelfs overbodig te bepalen, wat onder verkregene regten moet worden verstaan, daar dit als van zelve sprak. Indien de woorden dan zoo duidelijk en zeker zijn, wat beduidt dan de tegenstand tegen dit artikel; welk gevaar bestaat er hetzelve te behouden? Het is alsdan onverschillig, of de bedoelde woorden al dan niet in het ontwerp voorkomen. De Regering is het overigens eens, dat uitzigten van ambtenaren op pensioen of ondersteuning geen regt daarstellen, en het is dan ook uit dien hoofde dat zij in den loop der behandeling van dit wetsontwerp teruggekomen is op woorden, waaruit zou zijn af te leiden geweest, dat uitzigt eenige aanspraak had, en dat men nu alleen van regten spreekt. En welk woord kon er gebezigd worden, dat een meer bepaald en zeker denkbeeld uitdrukte dan dat van regten? Spreekt men van de uitlegging aan art. 31 te geven, dan zal Zijne Exc. zich wel wachten, het gevoelen te omhelzen van hen die onder de woorden *verkregene regten* gemeend hebben, dat dit regten eener gezindheid zou kunnen betreffen. Hij kent alleen die van personen of corporatiën, voor zoo verre deze wet betreft. De regtsgeleerde raadslieden der Regering zullen aan die woorden die uitlegging niet geven.

Een der sprekers vreest, dat de regterlijke ambtenaren, ten gevolge van dit wetsontwerp in een' verkeerden toestand zullen geplaatst worden. Hij meende dat regterlijke ambtenaren niet ontheven kunnen worden van verpligtingen, die op ambtenaren in het algemeen rusten. Het was op dien grond, dat men de verwerping der wet voor de regterlijke ambtenaren als nuttig beschouwde. Zijne Exc. vraagt echter op zijne beurt, dat wanneer de voordragt wordt aangenomen, waarom de regterlijke ambtenaar dan niet zou kunnen exerceren, een regt, hetwelk aan alle ambtenaren in het algemeen bij de wet wordt toegekend? Wanneer toch verkregene regten worden geëerbiedigd, waarom zou het dan den regterlijken ambtenaar niet vrijstaan daarvan ook te jouisseren? Zijne Exc. acht zich verpligt te doen opmerken, dat het voor de administratie der justitie van het grootste belang is, het geval te voorkomen, dat zich maar al te dikwerf opdoet, dat eenig regterlijk persoon geen afstand zijner betrekking wenscht te doen (alhoewel hij daartoe geheel ongeschikt mogt geworden), indien hem geen pensioen wordt toegekend. Ook die tweestrijd moet in het vervolg ophouden. Zonder behoorlijke wet op pensioenen, bevindt de Regering zich ten opzigte der ambtenaren dagelijks in den moeijelijksten strijd. Zij ziet zich genoodzaakt den ambtenaar tot den bedelstaf te zien brengen, of in de hoop te leven, dat zijn laatste uur weldra moge geslagen zijn. Zulk een toestand komt weinig met het welgeplaatst menschelijk hart overeen. De wetgever moet de Regering dien strijd, die moeijlijke keuze besparen. De aanhangige wet is alzoo van het hoogste belang voor den Staat. Bij goedkeuring derzelve, zal er geen onaangenaam gevoel bij iemand kunnen ontstaan. Het onaangename gevoel, dat men gemeend heeft dat de woorden *pensioenen* en *gepensioneerden* bij de contribuabelen verwekte, behoeft geen der leden af te schrikken, om de voordragt goed te keuren. De wet is in het belang der contribuabelen en van de schatkist; juist de onzekere staat van zaken, die thans wordt waargenomen, is nadeelig voor den lande. Het komt Zijne Exc. voor, dat de verwerping van dit wetsontwerp tegen de belangen der contribuabelen zou aandruischen.

De heer *Luzac* erkent al het moeijelijke van het onderwerp, en geeft toe, dat de Regering op den goeden weg is, om de pensioenen bij de wet vast te stellen, doch meent dat er aan de aangebodene voordragt nog veel ontbreekt. Het zou hem voorzigtig toegeschenen zijn, dat het woord *wachtgelden* geheel uit de wet ware gelaten; men heeft te wrange vruchten van dien boom geplukt, om dezelve langer te laten bestaan. Ook hij had het wenschelijk geoordeeld, dat thans te gelijker tijd, bij afzonderleijke wetten, de overige pensioenen waren geregeld. Hij oordeelt dat aan art. 58 der grondwet zoodanige uitlegging gegeven moet worden, dat de termen, die er tot het verleenen van militaire pensioenen kunnen bestaan, bij de wet moeten worden vastgesteld, en dat de Koning verpligt is, zich aan die termen te houden. Hij ziet er niet het minste bezwaar in, dat ook de kerkelijke pensioenen het onderwerp eener wet uitmaken. Hij verlangt zelfs dat de Indische pensioenen onder de vast te stellen wetten nopens dit onderwerp zullen worden begrepen. Hij vertrouwt, dat de Kamer de voor te stellen billijke en regtvaardige maatregelen te dien aanzien zal bekrachtigen. Hij beschouwt dit laatste vooral daartoe noodzakelijk, omdat, hoe hooger de koloniale uitgaven zijn, hoe minder het wezenlijk batig slot zal bedragen. Zijns inziens stemt de wet op geen beginsel, en is de maatregel onvoldoende, omdat er voor de weduwe en weezen van den overleden ambtenaar niet gezorg wordt. De maatregel is onereus voor de ambtenaren zelven, omdat zij, voor minder geld, zich een beter lot kunnen verzekeren. Dezelve is niet regtvaardig, omdat er eene ongelijkheid zou ontstaan tusschen hen die vroeger reeds 100 pCt. gegeven hebben, en de ambtenaren die voortaan slechts 50 pCt. zouden verstrekken. Het is gevaarlijk, bijzondere fondsen en bezittingen, zonder derzelver toestand te kennen, door den Staat te doen overnemen. De maatregel is onnoodig, ook voor de ambtenaren zelven. Men zou hun de beslissing kunnen laten, of zij al dan niet aan het pensioenfonds zouden willen deel nemen. Zij die de voorkeur gaven, om zich bij maatschappijen te doen inschrijven, zouden verpligt kunnen worden de Regering aan te toonen, dat zij de premien voldaan hadden. De maatschappijen konden onder de verpligting gebragt worden, zoo die niet reeds op haar rust, om een deel der kapitalen op het grootboek te doen inschrijven. Dit zou het voordeel opleveren, dat de Staat zich met het pensioneren bijkans niet had te bemoeijen, en de ambtenaren zouden voor eene mindere som voor den ouden dag gewaarborgd zijn. Spreker heeft ook eenige bedenkingen tegen sommige artikelen van het ontwerp. Zoo vindt hij het onregtvaardig, dat het pensioen vervallen zou, wanneer de gepensioneerde tot eene infamerende straf veroordeeld wordt. Hij meent, dat daardoor het huishouden van den veroordeelde zal boeten, dat intusschen reeds genoeg te lijden heeft; dat hierdoor aan de gelijkheid van alle Nederlanders voor de wet wordt te kort gedaan, omdat twee personen, die dezelfde misdaad mogten hebben begaan, ongelijk gestraft worden, wanneer een hunner een ambtenaar is, die alsdan de verbeurd verklaring van zijn pensioen zal beloopen. Dat voorstel strijdt met het regtsbeginsel, dat ten aanzien van hem die zijne straf ondergaan heeft, alles vergeten zal zijn. Hij oordeelt dat deze bepaling tegen de bijzondere regelen van het regt strijdt. Hij stemt tegen de wet.

— Uit 's Gravenhage schrijft men van den 20sten dezer:

Zijne Maj. heeft benoemd tot Ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, den heer *G. J. van Maanen*, Secretaris der cijfers bij het departement van Buitenlandsche Zaken; — Tot controleur van het postkantoor te 's Gravenhage, den heer *C. Kool*, thans adjunct-controleur.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, is ingekomen een Koninglijk besluit, waarbij de Voorzitter der Kamer gemagtigd wordt, om de bij art. 86 der grondwet voorgeschrevene eeden af te nemen van den heer *Anemaet*, nieuw benoemd lid der Kamer voor de provincie Zuid-Holland. Dienvolgens worden de geloofsbrieven van het nieuw gekozen lid onderzocht door eene Commissie, zamengesteld uit de heeren *van Nes*, *Geyers*, *Druyvestein*, *Enschedé* en *van Golstein*. Deze Commissie brengt bij monde van den heer *van Nes*, die heden voor het eerst na eene zeer ernstige ongesteldheid, weder in de Kamer zitting heeft genomen, haar verslag uit. Zij deelt aan de vergadering met genoegen mede, dat zij de geloofsbrieven in volkomene orde heeft bevonden. Het blijkt daaruit niet alleen, dat het nieuw gekozen lid alle de vereischten bezit, om als lid der Kamer te worden toegelaten, maar er blijkt daaruit tevens, ten aanzien van de wijze van stemmen, welke bij deze gelegenheid heeft plaats gehad, dat er zich naar luid van het verbaal van het verhandelde in de buitengewone vergadering van de Staten der provincie Zuid-Holland, waarin de heer *Anemaet* tot lid der Kamer benoemd is, 42 van de 73 leden, die aan de stemming hebben deel genomen, zich voor den heer *Anemaet* verklaard hebben, en dat de Gouverneur der provincie aan de stemming geen deel genomen heeft. Daar er alzoo geene de minste bedenking tegen de toelating van den heer *Anemaet* bestaat, stelt de Commissie zijne toelating voor. Daar de vergadering zich met dat voorstel vereenigt, zoo wordt de heer *Anemaet* toegelaten, legt hij de gevorderde eeden af en neemt hij zitting.

De centrale afdeeling doet verslag op het ontwerp van wet, nopens de zaken van de Maatschappij van Weldadigheid. (De Regering heeft in hare antwoorden op de bedenkingen, welke in de afdeelingen van de Kamer tegen dat ontwerp gemaakt zijn, verklaard, dat al het mogelijke zal worden aangewend, om de eindregeling van de zaak dier maatschappij voor te bereiden. Reeds zijn de grondslagen tot die eindregeling gelegd en de Regering zal zich bevlijtigen, om het definitief voorstel van wet, in welken zin dan ook vervat, kort na het openen der eerstvolgende gewone vergadering ter tafel te brengen.) — De beraadslagingen over dit wets-ontwerp worden bepaald op morgen ten half een ure.

Door de heeren *Bruce*, *Tromp* en *Luzac* is een voorstel gedaan, tot wettelijke bekrachtiging van de contracten, door het Departement van Koloniën in 18[illegible] en 1841, met de Nederlandsche Handelmaatschappij gesloten. De heer *Bruce* vat ter ontwikkeling van het voorstel, het woord op en zegt:

„Edel Mog. Heeren!

„Reeds bij de beraadslagingen over de begrootings-wetten over het jaar 1841, is het zeer belangrijk geschilpunt tusschen de Regering en velen van UEd. Mog. opgerezen, of het capitalisatie-contract tusschen den Minister van Koloniën, namens den Koning, met de Nederlandsche Handelmaatschappij, in het jaar 1841 gesloten, waarbij de wijze van aflossing der onder de vorige Regering voor genoten voorschotten aangegane schuld is geregeld voor de wetgevende magt eene verbindende kracht bezit, dan of dit een onderwerp geldt waartoe het gemeen overleg der verschillende takken der Wetgeving wordt vereischt.

„Dit geschilpunt is nog van ernstiger aard geworden, nadat in het verloopen jaar 1841, en alzoo na de herziening der grondwet, op nieuw eene overeenkomst te dezer zake door den Minister van Koloniën met de Handelmaatschappij is gesloten bij welke geheel andere bepalingen omtrent de aflossing dezer schuld zijn vastgesteld.

„De jongste beraadslagingen over het wetsontwerp, ter regeling van het batig slot der Overzeesche bezittingen, hebben hiervan het overtuigendst bewijs geleverd en wij gelooven het met vertrouwen daarvoor te mogen houden dat U Ed. Mog. met ons de noodzakelijkheid beseffen, om de genoemde contracten aan de goedkeuring der Staten-Generaal te onderwerpen, ten einde het gewigtig constitutionele beginsel te handhaven, dat, niet dan met gemeenschappelijk overleg der Staten-Generaal, tot het doen van Staatuitgaven worde besloten, en het aangaan zoo wel als het aflossen van schulden, niet anders dan bij de wet zal worden vastgesteld.

„Uit de belangrijke redevoering door den Minister van Kolonien ll. Dingsdag gehouden, hebben wij gemeend te mogen opmaken, dat het bezwaar van de zijde der Regering, om aan U Ed. Mog. een wetsontwerp ter bekrachtiging dier contracten aan te bieden, minder gelegen is in het denkbeeld, dat deze bekrachtiging buiten den kring van bevoegdheid van de Staten-Generaal zoude liggen, nog minder dat men een tegenovergesteld beginsel voor het vervolg zoude wenschen te vestigen, doch in het bedenkelijke en gevaarlijke voor de Regering, om dergelijk voorstel van wet van hare zijde aan te bieden, bij de altijd bestaande onzekerheid der aanneming van hetzelve door de beide Kamers van de Staten-Generaal.

„Wij ontveinzen het niet, dat de ontwikkeling van dit bezwaar diepen indruk op ons heeft gemaakt, en de vrees heeft doen oprijzen, dat indien er, in deze omstandigheden, van de zijde der Staten-Generaal geen maatregel werd genomen waardoor het bedoelde bezwaar uit den weg wordt geruimd, er tusschen de Regering en de Staten-Generaal een verschil van gevoelen zal blijven bestaan, hetwelk het gemeen overleg omtrent voordragten van wet voor het vervolg zoude kunnen bemoeijelijken, en hetwelk in het welbegrepen belang des Vaderlands noodzakelijk moet weggenomen worden.

„Ter bereiking van dat doel hebben wij beproefd een ontwerp van wet te stellen, bij hetwelk het standpunt van de verschillende takken der Wetgevende Magt, ten opzigte dezer zaak, in het oog is gehouden. Wij nemen de vrijheid dit ontwerp aan het welwikkend oordeel van U Ed. Mog. te onderwerpen, en zien uwe bedenkingen met verlangen te gemoet.

„Wij zouden het onwelvoegelijk achten, in eenige meerdere ontwikkeling omtrent de zaak zelve te treden, nadat zij sedert het jaar 1840 reeds meermalen bij de Kamer ter sprake is gekomen, nu onlangs, bij de processen-verbaal der afdeelingen, meer opzettelijk is behandeld en in de zittingen van den 7 en 8 dezer maand mede het onderwerp van naauwkeurige en ernstige beraadslagingen heeft uitgemaakt.

„Het is ons eindelijk voorgekomen dat het onnoodig was, de bedoelde contracten hierbij over te leggen, vermits dezelve onder de archieven der Kamer berusten, en de jongste beraadslagingen bewezen hebben dat de leden dezer vergadering volledig met derzelver inhoud bekend zijn!"

VOORSTEL VAN WET.

Wij WILLEM II, enz.

Alzoo wij in overweging hebben genomen, dat er twijfel bestaat omtrent den uitsluitende kolonialen aard der schuld, welker kwijting is geregeld bij het contract van kapitalisatie op den 23/25 Julij 1840 tusschen het Departement van Kolonien en de Nederl. Handelm. gesloten, en bij eene overeenkomst van 25/31 Maart 1841 gewijzigd;

Dat de uitvoering van die contracten eenen onmiddellijken invloed uitoefent op de geldelijke aangelegenheden des Rijks;

Dat de onzekerheid, welke omtrent die contracten bestaat eenen nadeeligen invloed op de algemeene belangen zoude kunnen uitoefenen; en dat mitsdien de wettelijke bekrachtiging dier contracten eene nuttige strekking kon hebben;

Zoo is het dat wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

De overeenkomst op den 23/25 Julij 1840 tusschen het Departement van Kolonien en de Nederlandsche Handelmaatsshappij gesloten, mitsgaders de nadere overeenkomst van den 25/31 Maart 1841 worden, met betrekking tot het Departement van Kolonien bekrachtigd.

Lasten en bevelen enz.

Wordt besloten het voorstel te doen drukken en te verzenden aan de afdeelingen, alsmede tot het doen drukken der met de Handelmaatschappij gesloten contracten.

Daarna wordt de zitting veranderd in eene met gesloten deuren, waarin weder beraadslaagd is over het ontwerp van het reglement van orde der Kamer.

— Men verneemt, dat de Eerste Kamer der Staten-Generaal, tegen den 1 Julij aanstaande bijeen geroepen is, om hare werkzaamheden te hervatten.

— Heden morgen voor den aanvang der zitting van de Tweede Kamer, zijn de leden in de afdeelingen vergaderd geweest, om het laatst ingekomen ontwerp van wet tot inkoop en aflossing van schuld over 1842, te onderzoeken.

— *Van den 21sten dezer.* In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, is beraadslaagd over het ontwerp van wet, nopens de zaken van de Maatschappij van Weldadigheid, waarover de heeren *van Pomhuys*, *Kniphorst*, *van Heloma*, *Bruce* en Zijne Exc. de Minister van Binnenlandsche zaken het woord hebben gevoerd. Ter stemming overgegaan zijnde, is de voordragt met algemeene stemmen *aangenomen*.

Uit de discussiën, die over dit wetsontwerp gehouden zijn, is gebleken, dat er in de zitting met gesloten deuren van gisteren door de meerderheid van de Kamer bepaald is, dat de algemeene beraadslagingen over het ontwerp van het nieuwe reglement van orde der Kamer, *niet* in het openbaar, maar in Committé-Generaal, zullen worden gehouden.

— Het *Dagblad van 's Gravenhage* van den 19den maakt het eerste badberigt van Scheveningen bekend, waarin gemeld wordt, dat men hoop heeft, dat de baden dit jaar door velen zullen bezocht en gebruikt worden. De vroege warmte van dezen zomer had reeds te weeg gebragt, dat er onder-

— De boeren arbeider *Cornelis van den Hoever*, die zich in het vorige jaar zoo moedig verdedigd heeft tegen drie booswichten, die in den stal van zijnen meester onder de gemeente Loosduinen ingebroken hebben, heeft naar vernemen, van Gouvernementswege een schriftelijk bewijs van goedkeuring wij en eene geldelijke belooning voorzijn gehouden gedrag erlangd.

— Den 20sten dezer waren de Effecten aan de Beurs te Amsterdam als volgt: de 2½ pCt. Werk. Sch. $52\frac{3}{16}$, 5 pCt. $100\frac{15}{16}$; Kansb. —; Hand.-Maatsch. $150\frac{5}{8}$; Ard. Coup. $27\frac{1}{4}$.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

De Buitenlandsche berigten bevatten weinig bijzonders en plaatsgebrek verhinderd ons ook die nog mede te deelen. Als vermeldingswaardig rekenen wij dat Z. K. H. Prins *Hendrik*, met de fregatten *de Rijn* en *Jason* ter reede van Elseneur den 13den ten anker gekomen en den volgenden dag weder vertrokken is — Uit Frankfort meldt men, dat de beruchte Doctor *Straus* zich binnen kort in het huwelijk zal begeven met eene tooneelspeelster van Stuttgardt, met name *Agnese Schebest*. — De Pruissische *Staats-Courant* maakt nu het ontslag bekend van den Minister van Binnenlandsche zaken, *Rochow*, op verzoek wegens zwakke gezondheid verleend en de aanstelling van den Graaf *von Arnim* in deszelfs plaats; tot dus ver Opper-President der provincie Posen. — Het geheel bedrag der door de Regering te Hamburg tot 8 Junij ontvangene gelden bedraagt *f* 1,925,000. — Wederom heeft den 11den dezer in het Groot-Hertogdom Luxemburg een zware brand gewoed in het dorp Stolzenburg, waardoor bijna alle huizen eene prooi der vlammen geworden zijn. — Te Londen heeft het centrale criminele Hof tegen *John Francis*, die op de Koningin geschoten heeft, de doodstraf geëischt; hij zal worden opgehangen, waarna zijn hoofd zal worden afgehouwen en zijn ligchaam gevierendeeld. De regtbank heeft volstrekt geene reden kunnen opsporen, waarom hij die gruweldaad heeft verrigt en de veroordeelde heeft er geene kunnen bijbrengen. — Omtrent de daarstelling van een nieuw Ministerie te Madrid, verneemt men nog niets. — De bestrating met hout wordt in Frankrijks hoofdstad met ijver voortgezet. — In eene schuit op de reede van Marseille zijn 4 personen van de 9 door den bliksem gedood, een vijfde was geheel bedwelmd.

*** Mr. *DURLACHER DE LONDRES*, VOET-CHIRURGIJN VAN DE KONINKLIJKE FAMILIE, heeft de eer Heeren en Dames te berigten, dat hij elken dag te consulteren is van 10 tot 3 ure, bij Mejufvrouw de Wed. F. HOOGENSTRATEN, Breedestraat, Wijk IV N°. 337, te Leyden, over de geheele uitroeijing van harde en zachte KNOBBELS, NAGELS, die in het vleesch groeijen en VOET-UITWASSEN, zonder gevaar van snijden en pijn te veroorzaken, zoo dat de Patient onmiddelijk naauwe schoenen kan dragen. Wegens zijn kortstondig verblijf gelieve men zich spoedig te melden. Hij bezit de beste Getuigschriften van zijne Hooge Patienten en Geneeskundige Heeren te Londen; de onderstaande zijn ter inzage van het geëerd Publiek gereed: CERTIFICATS:

De Monsieur le Baron DE KOCK, Lieutenant-Général à la Haye et de *M. TOLLENS, à Rotterdam.*

Sir ASTLEY COOPER exprime sa satisfaction à M. DURLACHER, de sa maniére d'opèrer, et certifie volontiers que sa méthode pour l'extirpation des Cors aux pieds est parfaite, puisqu'elle se fait sans l'opération douloureuse d'un instrument tranchant, et que lui-même a éprouvé une guérison totale par cette méthode. Londres 1839.

Certificats: De l'honorable comte Grey, de l'honorable comte de Lowsdale, de l'honorable sir R. PEEL, baronet, membre du Parlement et ministre, de l'honorable duchesse de Northumberland, de sir J. Graham, baronet et membre du Parlement, du comte Stanhope, de l'évêque de Carlisle, de l'évêque de Lincoln, de l'archevêque de York, du général-major Grey, etz., etc.

M. Durlacher, pendant le séjour qu'il a fait à Amsterdam, la Haye et Rotterdam, a reçu de diverses personnes distinguées des certificats très honorables, et qui témoignent de l'excellence de sa methode.

*** Heden beviel voorspoedig van een ZOON, C. de KLOPPER, geliefde Echtgenoot van

Rotterdam den 19 Junij 1842. G. ECK, Jr.

*** *Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden*, brengen bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat bij de op heden plaats gehad hebbende trekking van SCHULDBRIEVEN, ten lasten dezer Stad, zijn uitgeloot de volgende OBLIGATIEN, als:

N°. 302, rentende [illegible] pCt., groot *f* [illegible]
„ 13/267, „ „ „ „ — 800.
„ 47/290, „ 3 „ „ — 500.
„ 150/234 en 158/307, rentende 3½ pCt., ieder groot *f* 500.

Welke Obligatiën, tegen intrekking derzelven, met bijbetaling der daarop tot den laatsten dezer maand verloopen Intressen, van heden af ten Kantore van den *Stedelijken Ontvanger* zullen worden afgelost.

Leyden, den 20sten Junij 1842.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. G. de MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
v. PUTTKAMMER.

*** Al degenen, welke iets te vorderen hebben van, verschuldigd zijn aan, of Goederen, Effecten, Gelden, Papieren of Anderzints onder zich hebben, behoorende tot de onbeheerde Nalatenschap van Wijlen den Wel-Edel Gestrengen Heer H. W. BRUNINGS, *in leven 2de Luitenant bij het 1ste Regiment Zware Dragonders*, laatst gewoond hebbende en overleden te Leiden, worden verzocht daarvan opgave, betaling of overgifte te doen voor den 30sten Junij aanstaande, ten huize van den Curator in voornoemde Boedel Mr. M. H. A. LISMAN, *Advocaat*, op de Heeregracht, Wijk VII N°. 116, te Leiden.

Leiden 11 Junij 1842.

*** Al degenen, welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan JOHANNES van HEUKELOM, *Wagenmaker*, laatst gewoond hebbende te Leyden, op de Steenstraat, worden verzocht daarvan voor den 1sten Julij aanstaande, opgave of betaling te doen, ten Kantore van den Notaris J. A. PRYN, te Leyden.

*** NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ.

De *Directie* maakt, ingevolge het 94ste der Artikelen van Overeenkomst, bekend, dat, door den Raad, in deszelfs zitting van heden, in overeenstemming met de bepalingen van het 92ste en 9de der evengemelde artikelen, is besloten tot de uitkeering van een DIVIDEND, over het Boekjaar 1841, ten bedrage van VIJF EN VEERTIG GULDENS, over elk Aandeel, groot *f* 1000, staande *op naam;* en verwittigt dien ten gevolge, de Houders van *Aandeelen op naam*, dat, overeenkomstig den inhoud der bij die Aandeelen afgegevene nieuwe Dividend-Bewijzen, tot de betaling, tegen intrekking van het *zevende* derzelve, zal worden gevaceerd bij de *Nederlandsche Bank* te *Amsterdam*, en wel te beginnen met *Maandag den eersten Augustus* 1842.

Amsterdam, 17 Junij 1842.

van der HOUVEN, *President.*
KOOY, *Directeur*, *fung. Secretaris.*

*** De *WIJNKOOPERIJ* van P. E. M. van BOMMEL, van heden af verplaatst zijnde, naar den Nieuwen Rhijn, Wijk 7 N°. 87, blijft hij zich ook daar, in het tot nu toe zoo ruimschoots ondervondene vertrouwen zijner geëerde Begunstigers, voortdurend aanbevelen. De Bestellingen zullen ook voortaan kunnen geschieden ten Huizen van de Wed. CORNET, op de hoek van de Haarlemmerstraat en Paardensteeg.

Leiden, 18 Junij 1842.

*** Mejufvrouw A. G. van der HOOP, geboren Rodenburg, uit *'s Gravenhage*, heeft de eer de Dames te berigten, dat zij alhier voor eenige dagen is uitgepakt met een ASSORTEMENT MODES, welke zij, ten einde haar Magazijn te vernieuwen, voor eene zeer billijke prijs gesteld heeft UIT TE VERKOOPEN.

Is uitgepakt in het Logement *de Gouden Molen*, op de Mare.

Bij de Wed. ANTHONY de KLOPPER en ZOON, te Leyden.